

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/199/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515201021
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2515201021.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit a.s., IČO: 47 248 980, Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, zastúpený: PERSPECTA Legal, s.r.o., IČO: 36 668 745, Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, proti odporcovi: U. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX/XX, R., t.č. A. a A. V., o zaplatenie sumy 346,09 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 97,14 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 36,31 eura od 26.02.2012 do zaplatenia a zo sumy 60,83 eura od 26.03.2012 do zaplatenia, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku sa návrh z a m i e t a .

III. Odporcovi sa právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 05.02.2015, doručeným Okresnému súdu Piešťany dňa 24.02.2015, postúpeným tunajšiemu súdu dňa 23.04.2015, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd odporca zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 346,09 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 36,31 eura od 26.02.2012 do zaplatenia, zo sumy 60,83 eura od 26.03.2012 do zaplatenia, a úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 248,95 eura od 26.02.2012 do zaplatenia, ako aj nahradiť mu trovy konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že spoločnosť Slovak Telekom, a.s. uzavrela s odporcom dňa 09.01.2012 Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie dátových služieb prostredníctvom mobilného internetového pripojenia, program DATA SIM MI Neob2 a dňa 09.01.2012 Dodatok k Zmluve o pripojení, predmetom ktorého bolo poskytnutie zľavy na využívané služby alebo zariadenie ZTE MF190 v lehote viazanosti 24 mesiacov. Na základe zmluvy poskytoval Slovak Telekom účastníkovi plnenie riadne a včas. Podľa účtovných dokladov bolo zistené, že odporca faktúry do dňa spísania návrhu neuhradil. Vzhľadom na to, že si odporca svoj zmluvný záväzok nesplnil, porušil zmluvnú povinnosť, z čoho mu následne vyplýva povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Vzhľadom na skutočnosť, že Slovak Telekom a navrhovateľ uzavreli medzi sebou Zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 20.11.2013, predmetné pohľadávky sa stali vlastníctvom navrhovateľa. Na základe uvedeného došlo zo strany Slovak Telekom k oznámeniu o postúpení pohľadávky voči odporcovi. Podnik svoju zmluvnú povinnosť plnil riadne a včas a riadne službu fakturoval, preto mu vznikol nárok na úhradu faktúry. Keďže odporca zmluvu na program služieb DATA SIM MI Neob2 porušil tým, že faktúry nezaplatil, vznikol mu na základe toho nárok fakturovať zmluvnú pokutu. Okrem týchto nárokov si navrhovateľ uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania.

Podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 200ea OSP, ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 OSP s poukazom na § 200ea OSP, pretože sa jedná o drobný spor, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 05.02.2015, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 09.01.2012, Dodatkom k Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 09.01.2012, Zmluvou o kúpe PC/notebooku/periférneho zariadenia zo dňa 09.01.2012, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 04.12.2013, faktúrami č. 7201502139, č. 7202690857, č. 7301225118, ako aj ostatným obsahom spisu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 OSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Odporca s právnym predchodcom navrhovateľa uzatvoril dňa 09.01.2012 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb a dňa 09.01.2012 Dodatok k zmluve. V Dodatku sa odporca zaviazal využívať program „DATA SIM MI NEOB2“ a zotrvať v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa po dobu 24 mesiacov, pričom pre prípad porušenia zmluvných povinností sa odporca v bode 3. dodatku zaviazal zaplatiť zmluvnú pokutu 248,95 eura. Odporca nezaplatil poplatky za poskytnuté služby za obdobie od 08.01.2012 - 07.02.2012 vyúčtované faktúrou č. 7201502139 splatnou dňa 25.02.2012 na sumu 36,31 eura a za obdobie od 08.02.2012 - 07.03.2012 vyúčtované faktúrou č. 7202690857 splatnou dňa 25.03.2012 na sumu 60,83 eura. Odporcovi bola faktúrou č. 7301225118 splatnou dňa 25.02.2013 vyúčtovaná zmluvná pokuta v sume 248,95 eura. Spoločnosť Slovak Telekom, a.s. uzatvorila dňa 20.11.2013 s navrhovateľom Zmluvu o postúpení pohľadávok, pričom uvedenou zmluvou bola predmetná pohľadávka postúpená na spoločnosť navrhovateľa.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zák.č. 351/2011 Z.z.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zák.č. 351/2011 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 52 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatku), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatku), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatku), za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatku), ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatku), za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia dodatku), neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 OZ, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 53a ods. 1 OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Z vykonaného dokazovania vyvodil súd ten právny záver, že návrh je dôvodný len z časti. Právny predchodca navrhovateľa a odporca platne uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb, z ktorej právnomu predchodcovi navrhovateľa vyplývala povinnosť poskytovať odporcovi elektronické komunikačné služby, ktorú povinnosť si v rozhodnom období splnil, pričom odporca si svoju povinnosť, a síce uhrádzať právnomu predchodcovi navrhovateľa cenu za poskytnuté elektronické komunikačné služby, nesplnil v lehote splatnosti. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval súd nárok navrhovateľa (ktorý je aktívne legitimovaným z dôvodu postúpenia pohľadávky) na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované faktúrami č. 7201502139 a č. 7202690857 v celkovej sume 97,14 eura za dôvodný, a preto mu v uvedenej časti vyhovel.

Zároveň súd navrhovateľovi priznal aj úroky z omeškania z jednotlivých faktúr odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej-ktorej faktúry, a to v navrhovateľom uplatnenej výške úrokov z omeškania, nakoľko boli uplatnené v súlade s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania), keď základná úroková sadzba ECB bola v období od 14.12.2011 do 10.07.2012 vo výške 1% (t.j. 1% + 8).

Navrhovateľ si návrhom spolu s istinou s príslušenstvom uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 248,95 eura s príslušenstvom, ktorú odôvodnil tým, že odporca nezaplatením faktúr porušil zmluvnú povinnosť.

Súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom došlo k uzatvoreniu dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorého sa odporca v bode 3. dodatku zaviazal uhradiť v prípade porušenia niektorej z jeho zmluvných povinností zmluvnú pokutu v sume 248,95 eura, pričom uvedené dojednanie bolo v znení: "V prípade porušenia záväzku Účastníka uvedeného v bode 1 alebo 2 tohto dodatku a následnej deaktivácie Služby je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu vo výške uvedenej v tabuľke č. 1 tohto Dodatku."

Z ustanovenia § 544 OZ vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie výšky zmluvnej pokuty alebo spôsobu jej určenia.

Podľa článku 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Smernica zároveň v prílohe vypočítava pre členské štáty ako vzor niektoré zmluvné podmienky, ktoré odporúča transponovať do vnútroštátnych predpisov. Miesto v Smernici má aj „neprimeraná kompenzácia za porušenie záväzku spotrebiteľa“ a s účinnosťou od 01.01.2008 bola neprimeraná sankcia explicitne zapracovaná medzi neprijateľné podmienky do Občianskeho zákonníka, konkrétne do jeho § 53 ods. 4 písm. k).

Niet pochybností o tom, že právny predchodca navrhovateľa v danej veci vystupuje ako dodávateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a dodatku. Súd dospel k záveru, že zmluva o poskytovaní verejných služieb a dodatok k nej, uzavreté medzi účastníkmi konania majú charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 OZ. Vzhľadom na uvedený charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu a charakter zmluvy a dodatku bol teda právny predchodca navrhovateľa povinný rešpektovať a riadiť sa ustanoveniami o neprijateľných zmluvných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách upravenými v § 52 a nasl. OZ. Občiansky zákonník v § 53 ods. 4 obsahuje príkladný výpočet neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pričom ich uvedenie v zmluve spája (§ 53 ods. 5 OZ) s právnym následkom ich neplatnosti. Navrhovateľ nepreukázal súdu, že právny predchodca navrhovateľa s odporcom individuálne prerokovali a dohodli obsah jednotlivých zmluvných podmienok zmluvy, a to najmä samotnú výšku zmluvnej pokuty za porušenie povinností.

Súd následne skúmal primeranosť zabezpečenia k významu zabezpečovanej zmluvnej povinnosti platiť riadne a včas za služby. O tom, že zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu paušalizovanej náhrady škody, je aj sankciou, nie sú žiadne pochybnosti. Právny predchodca navrhovateľa ponúka svoje služby spotrebiteľom prostredníctvom štandardných zmlúv, ktoré má vopred pripravené, a v ktorých spotrebiteľa zmluvné podmienky nemôžu ovplyvniť. Vopred pripraveným je aj ustanovenie o dojednaní zmluvnej pokuty, pričom právny predchodca navrhovateľa žiada od spotrebiteľov zaplatiť zmluvnú pokutu vždy v nezmenenej výške bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. To znamená, že nie je vylúčená situácia, keď spotrebiteľ zaplatí 23 paušálnych mesačných poplatkov, pričom pri nezaplatení posledného poplatku si voči nemu poskytovateľ uplatní rovnakú zmluvnú pokutu, ako v prípade omeškania spotrebiteľa v začiatku 24-mesačnej viazanosti. Z pohľadu náhrady škody je takáto zmluvná pokuta neobhájiteľná aj z dôvodu, že podľa zmluvy nárok poskytovateľa služby na náhradu škody prevyšujúcej zmluvnú pokutu nie je dotknutý (bod 3. dodatku).

Súd dospel k záveru, že zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Pri dojednanej zmluvnej pokute vo výške 248,95 eura je podstatné, že takto dojednaná zmluvná pokuta zaväzovala odporcu k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov, a to aj v prípade, ak by si ako účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované poskytovateľom, riadne platil ich úhradu až do doby krátko pred uplynutím doby viazanosti, pričom v prípade nezaplatenia poslednej úhrady by mal povinnosť zaplatiť zmluvnú

pokutu stále v plnej výške. Znamená to, že právny predchodca navrhovateľa nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ poruší zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti, v oboch prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné. Zároveň je treba konštatovať, že dojednanie o zmluvnej pokute je koncipované príliš široko, keď odporca je zmysle tohto ustanovenia povinný zaplatiť zmluvnú pokutu v prípade porušenia „záväzku Účastníka uvedeného v bode 1 alebo 2 tohto dodatku“, ktorú špecifikáciu povinností považuje súd za neurčitú.

V nadväznosti na vyššie uvedené dospel súd k záveru, že uvedená zmluvná pokuta jednostranne zaťažuje spotrebiteľa a je neprimerane vysokou sankciou spôsobilou poškodiť spotrebiteľa, a teda neprijateľnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) OZ, ktorá je podľa § 53 ods. 5 OZ absolútne neplatná. Neprijateľnú zmluvnú podmienku nie je možné ani zmoderovať, pretože moderačné právo slúžiace k zníženiu neprimeranej zmluvnej pokuty možno využiť len pri platne dohodnutej zmluvnej pokute, avšak v prejednávanom prípade je dojednanie o zmluvnej pokute absolútne neplatné.

Súdu je z úradnej činnosti známe, že obdobné dojednanie zmluvnej pokuty bolo viacerými rozhodnutiami všeobecných súdov judikované ako neprijateľná zmluvná podmienka, a to napríklad rozsudkami Okresného súdu Komárno sp.zn. 13C/125/2012, sp.zn. 13C/567/2012, sp. zn. 13C/106/2012, Okresného súdu Prešov sp.zn. 17C/46/2012, Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 9C/61/2012, Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 11C/369/2011, Okresného súdu Bardejov sp.zn. 4C/162/2011, Okresného súdu Rožňava sp.zn. 10C/104/2012, Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 11C/94/2015, Okresného súdu Poprad sp.zn. 17C/3/2015, Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 9C/44/2015.

Ak zákon zakazuje ďalšie používanie takejto podmienky v zmluvách so spotrebiteľmi, potom je zjavné, že zakázaným konaním je aj uplatnenie nárokov z už uzavretých zmlúv, v ktorých je rovnakým spôsobom zmluvná pokuta zakotvená. Takto rozširujúci výklad ustanovenia § 53a OZ je podľa názoru súdu v súlade s jeho zmyslom a účelom a zodpovedá aj systematickému umiestneniu medzi ostatnými zákonnými korektívami vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Nemožno opomenúť ani interpretačné pravidlá pre posudzovanie spotrebiteľských zmlúv podľa smernice Rady č. 93/13/EHS. Z uvedeného vyplýva, že uplatnenie nároku z predmetnej zmluvnej pokuty vyplývajúcej z dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb, je v rozpore so zákonom a nemožno ho priznať. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ v konaní predložil iba faktúru, ktorou bola vyúčtovaná zmluvná pokuta vo výške 248,95 eura, pričom žiadnym dôkazom nepreukázal, že skutočne došlo k deaktivácii služby odporcovi.

Keďže navrhovateľ odvodzoval svoj nárok na zmluvnú pokutu z dojednania, ktoré bolo už v iných konaniach vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, súd predmetné dojednanie nevyhlásil znovu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale týmto len poukazuje na predmetné rozsudky všeobecných súdov a dodáva, že uplatnenie už judikovanej neprijateľnej zmluvnej podmienky (aj právnym nástupcom dodávateľa) je v rozpore s ustanovením § 53a ods. 1 OZ.

Z neplatnej zmluvnej podmienky nevzniklo právnomu predchodcovi a následne ani navrhovateľovi právo na plnenie a odporcovi povinnosť plniť. Súd preto návrh v časti o plnenie zmluvnej pokuty vo výroku II. zamietol. Nakoľko navrhovateľovi nevzniklo právo na plnenie zmluvnej pokuty, nemohol sa odporca ani dostať do omeškania s týmto plnením, a teda navrhovateľ nemá právo ani na úroky z omeškania zo zmluvnej pokuty, a preto súd zamietol návrh aj v časti príslušenstva k zmluvnej pokute.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok navrhovateľa za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 97,14 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 36,31 eura od 26.02.2012 do zaplatenia a zo sumy 60,83 eura od 26.03.2012 do zaplatenia, a vo zvyšku návrh ako nedôvodný vo výroku II. zamietol.

Podľa § 160 ods. 1 veta prvá OSP, ak súd uloží v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu.

Súd odporcovi s prihliadnutím na výšku istiny, na zaplatenie ktorej bol zaviazaný, ako aj na skutočnosť, že sa t.č. nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, určil v zmysle § 160 ods. 1 OSP primeranú dlhšiu lehotu na plnenie 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, sú náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP s použitím § 151 ods. 1 OSP, keď navrhovateľovi bola zo sumy 346,09 eura s príslušenstvom priznaná suma 97,14 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva čiastočný úspech navrhovateľa 28% a čiastočný úspech odporcu 72%, a teda konečný čistý úspech odporcu je 44% (72 - 28), čo v konečnom dôsledku znamená právo odporcu na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Nakoľko si však v konaní úspešnejší odporca právo na náhradu trov konania neuplatnil a ani mu v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu vo výroku III. právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.